

نگاهی به قانون بودجه سال ۷۶ کل کشور

گردآوری: دفتر مطالعات مالی و حسابداری مدیریت (۱)

قانون بودجه سال ۱۳۷۶ کل کشور شامل ماده واحده و شصت و نه تبصره در تاریخ چهاردهم بهمن ماه سال جاری به تصویب مجلس شورای اسلامی و تأیید شورای نگهبان رسید. در این بخش ضمن نقل مفاد تبصره‌های مرتبط با صنعت برق براساس طبقه‌بندی موضوعی آنها، به معرفی برخی دیگر از تبصره‌ها نیز پرداخته می‌شود.

تبصره‌های مربوط به وظایف شرکتهای دولتی:

بند (ل) تبصره ۲- تاسیس شرکتهای جدید و مشارکت در سایر شرکتهای توسط شرکتهای دولتی ممنوع و همچنین هرگونه توسعه تشکیلات سازمانی شرکتهای دولتی در سال ۱۳۷۶ ممنوع است. بانکها و موسسات اعتباری و شرکتهای بیمه و شرکتهای دولتی که از طریق مشارکت با سرمایه‌گذاران خارجی زیر پنجاه درصد (۵۰٪) به منظور فعالیتهای تولیدی اقدام به تشکیل شرکت می‌نمایند و همچنین شرکتهایی که بامشارکت بخش دولتی و خصوصی که صرفاً به منظور صدور خدمات فنی و مهندسی و تولید قطعات خودرو تشکیل می‌گردند از شمول این بند مستثنی می‌باشند.

بند (ن) تبصره ۲- مبادرت شرکتهای دولتی به عملیات و فعالیتهای خارج از موضوع و وظایف مقرر در قانون تشکیل و اساسنامه آنها ممنوع است. تخلف از این بند در حکم تصرف غیر قانونی در وجوه و اموال دولتی می‌باشد.

بند (ع) تبصره ۲- دولت مکلف است گزارش سال ۱۳۷۵ تشکیل مجامع عمومی و چگونگی اجرای تصمیمات آنها توسط هیئت مدیره شرکتهای دولتی موضوع این تبصره را تهیه و همراه با لایحه بودجه سال ۱۳۷۷ کل کشور به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

بند (ر) تبصره ۲- انجام معاملات وزارتخانه‌ها، موسسات دولتی و موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی با شرکتهایی که کارکنان دولت و سازمانهای مذکور و اقوام درجه یک آنان در آنها مشارکت دارند، با رعایت مقررات قانون (منع مداخله کارکنان دولت مصوب سال ۱۳۳۷) و منحصرأ از طریق انجام مناقصه عمومی و یا مزایده عمومی مجاز می‌باشد. ترک مناقصه و مزایده عمومی برای انجام معاملات مذکور در هر حال ممنوع است.

بند (ش) تبصره ۲- دولت موظف است در جهت تجدید ارزیابی دارایی کلیه دستگاههای موضوع بند (ر) این تبصره، طی یک برنامه مدون اقدام نموده، گزارش اقدامات انجام گرفته را هر سه ماه یکبار به کمیسیونهای برنامه و بودجه و دیوان محاسبات و بودجه و امور مالی مجلس و امور اقتصادی و دارایی و تعاون مجلس شورای اسلامی ارسال دارد.

بند (الف) تبصره ۱۵- اجازه داده می‌شود حداکثر تا سه درصد (۳٪) از مجموع اعتبارات عمرانی بودجه عمومی دولت و هزینه‌های سرمایه‌ای شرکتهای دولتی و دو درصد (۲٪) از مجموع اعتبارات جاری و اختصاصی بودجه عمومی دولت و هزینه‌های جاری شرکتهای دولتی و کل اعتبار جاری فصل تحقیقات این قانون، بنا به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه و تصویب هیأت وزیران، بدون الزام به رعایت قانون محاسبات عمومی کشور و سایر قوانین و مقررات عمومی کشور و با رعایت قانون نحوه هزینه کردن اعتباراتی که به موجب قانون از رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی هستند، هزینه گردد.

بند (ح) تبصره ۲۹- کلیه دستگاههای مشمول این تبصره مکلفند هرگونه معامله و قراردادهای خارجی خود را که بیش از یک میلیون (۱ ۰۰۰ ۰۰۰) دلار باشد، صرفاً از طریق مناقصه محدود و یا بین‌المللی (با درج آگهی مناقصه در روزنامه‌های کثیرالانتشار داخلی و خارجی) انجام و منعقد نمایند. موارد استثناء پس از تأیید شورای اقتصاد به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران فقط مجاز به ایجاد تعهد یا پرداخت معاملات و قراردادهایی است که مدارک لازم مبنی بر رعایت مفاد این بند از سوی دستگاههای اجرایی ارائه شود.

بند (ط) تبصره ۲۹- در سال ۱۳۷۶ هرگونه فعالیت تجاری اعم از خرید و فروش کالاهای داخلی و خارجی و صدور و ورود آن توسط دستگاهها، وزارتخانه‌ها، شرکتهای دولتی و نهادها که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و

مشمولین ماده (۴) قانون محاسبات عمومی کشور که فعالیت بازرگانی جزووظایف آنها نیست، بدون تایید وزارت بازرگانی و تصویب هیات وزیران ممنوع است.

تبصره‌های مربوط به مالیات:

بند (د-۲) تبصره ۲- شرکتهای دولتی در صورتی مجاز به پرداخت وجوه موضوع ماده ۱۷۲ قانون مالیاتهای مستقیم (۱) مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه آن (بابت عملکرد سال ۱۳۷۵) هستند که:
اولاً - طبق اساسنامه مجاز به پرداخت این وجوه باشند.
ثانیاً- وجوه قابل پرداخت در هر مورد به تصویب مجمع عمومی یا شورای عالی شرکت حسب مورد رسیده باشد.
ثالثاً- موجب کاهش مالیات متعلقه و سود سهم دولت منظوردر قسمت سوم این قانون نگردد.

بند (د-۳) تبصره ۲- به منظور تحقق درآمدهای مالیاتی پیش‌بینی شده در قسمتهای سوم و ششم این قانون معافیت‌های مربوط به مالیات بردرآمد شرکتهای دولتی که در قسمتهای مذکور برای آنها مالیات منظور شده است، ((۲)) به استثنای معافیت‌های مقرر در قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحیه آن نسبت به عملکرد سالهای ۱۳۷۵ و ۱۳۷۶ شرکتهای مذکور ملغی‌الآثر می‌باشد. حکم این بند مانع از اجرای احکام بندهای ۱ و ۲ این تبصره نخواهد بود. به منظور تحقق درآمدهای مالیاتی اشخاص حقوقی غیردولتی مراجع ذیصلاح در شرکتهای مذکور مجاز نمی‌باشند ذخایر موضوع ماده ۱۲۸ قانون مالیاتهای مستقیم ((۳)) مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه آن را به میزان بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سود ابرازی عملکرد سال ۱۳۷۵ شرکت مربوط تعیین نمایند.

تبصره‌های مربوط به اجرای طرحهای عمرانی و غیرعمرانی:

بند (س) تبصره ۲- کلیه شرکتهای دولتی مکلفند کلیه طرحها و پروژه‌های سرمایه‌گذاری از محل منابع داخلی بیش از چهار میلیارد (۴۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال خود را به تایید شورای اقتصاد برسانند (به هر حال می‌باید کلیه پروژه‌های هر طرح قبل از اجرا به تایید شورای اقتصاد برسد).

بند (ب) تبصره ۲۱- به منظور کمک به تهیه بموقع مصالح و تجهیزات، قطعات یدکی و ماشین‌آلات کارگاهی مورد نیاز طرحها، تامیزان ده درصد (۱۰٪) اعتبارات مصوب طرحهای عمرانی ملی و پانزده درصد (۱۵٪) اعتبارات عمرانی مصوب استانی، جهت خرید لوازم و مصالح فوق اختصاص داده می‌شود و دستگاههای اجرایی حسب مورد مکلفند پس از تحویل کالاها و مصالح خریداری شده به کارگاهها، هزینه تمام شده آنها را در مورد طرحهای امانی به حساب هزینه قطعی منظور و در پروژه‌هایی که توسط پیمانکاران انجام می‌شود از صورت وضعیت آنها کسر نمایند. چنانچه این خریدها مربوط به مصالح قراردادهای پیمانکاری باشد به‌میزانی که در آیین‌نامه این بند پیش‌بینی خواهد شد، از صورت وضعیت پیمانکار کسر و مابه‌التفاوت به هزینه قطعی طرح منظور می‌گردد.

تبصره ۲۷- در سال ۱۳۷۶ اعتبارات طرحهای عمرانی موضوع بند (ه) تبصره (۱۹) قانون برنامه پنج ساله دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران منظوردر پیوست شماره (۱) این قانون مشمول مقررات ماده (۳۲) قانون برنامه و بودجه و ماده (۱۱۳) قانون محاسبات عمومی کشور نمی‌باشند. مبالغی که در سال ۱۳۷۶ از محل عوارض وصولی مربوط توسط خزانه‌داری کل کشور بابت اجرای طرحهای فوق‌الذکر به شرکتهای دولتی ذی‌ربط پرداخت می‌گردد با تصویب ارکان صلاحیت‌دار آنها به حساب افزایش سرمایه دولت در شرکتهای دولتی مربوط منظور می‌شود. اعتبارات مذکور در حدود درآمدهای وصولی مربوط تخصیص یافته تلقی می‌گردد.

تبصره‌های مربوط به خرید و فروش خودرو توسط دستگاههای اجرایی:

بند (الف) تبصره ۱۳- کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی (شامل سازمانها و شرکتهایی که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آنها مستلزم ذکر نام است، مانند شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز ایران و شرکت ملی صنایع پتروشیمی، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، سازمان صنایع ملی و ...) و نهادها و مؤسسات عمومی غیر دولتی که برای اجرای طرحهای عمرانی خود یادستگاههای دیگر و یا به هر شکل، ماشین‌آلات و تجهیزات و وسایل نقلیه سنگین که از محل اعتبارات عمومی خریداری شده است در اختیار دارند موظفند در سال ۱۳۷۶ وسایل مذکور را که نامتناسب با نیازهای فعلی طرحها و پروژه‌هایشان بوده و یا به نحو مطلوب از آنها استفاده نمی‌شود براساس قانون نحوه استفاده از اتومبیل‌های دولتی و فروش اتومبیل‌های زاید مصوب ۲۷/۶/۱۳۵۸ شورای انقلاب، به صورت مزایده به فروش رسانده و وجوه حاصله را به حساب درآمد عمومی واریز نمایند و معادل صد درصد (۱۰۰٪) وجوه واریزی هر دستگاه برای خرید ماشین‌آلات و تجهیزات و وسایل نقلیه سنگین داخلی و خارجی در صورت عدم ساخت در داخل کشور اختصاص می‌یابد. کلیه قوانین و مقررات مغایر با مفاد این بند در سال ۱۳۷۶ ملغی‌الآثر می‌گردد.

بند (ج) تبصره ۱۳- دستگاه‌های اجرایی می‌توانند با مجوز هیأت وزیران حداکثر تا تعداد ۱۰۰۰ دستگاه اتومبیل سواری ساخت داخل از محل اعتبارات مصوب خود خریداری نمایند. خرید هر نوع خودروی سواری داخلی و خارجی (به استثنای خودروهای سبک کم‌دار برای استفاده در مناطق روستایی و صعب‌العبور و اتوبوس و مینی‌بوس داخلی و آمبولانس) از محل منابع داخلی و اعتبارات مصوب به جز تعداد فوق‌الذکر برای کلیه دستگاه‌های اجرایی مطلقاً ممنوع است. خرید اتومبیل برای ادارات دامپزشکی و ادارات استانها و شهرستانهای که به موجب قانون طی سه سال اخیر به تصویب رسیده‌اند در اولویت قرار گیرند.

تبصره‌های مربوط به حق انشعاب، بهای برق مصرفی و تصفیه بدهی دستگاه‌های اجرایی:

بند (ه) تبصره ۸- واحدهای آموزشی و پرورشی با تایید وزارت آموزش و پرورش، اماکن ورزشی با تایید سازمان تربیت بدنی و واحدهای آموزشی و بهداشتی و درمانی دولتی و موسسات تحقیقاتی و آموزشی آموزش عالی با تایید وزارتخانه‌های فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، مدارس علوم دینی و مساجد و مراکز فرهنگی و هنری با تایید وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی حسب مورد از پرداخت هرگونه عوارض شهرداری معاف می‌باشند. حق انشعاب آب و برق و گاز موسسات مذکور در این بند بر مبنای اعیانی وصول می‌گردد نه بر اساس مساحت زمین.

بند (ح) تبصره ۸- معافیت واحدهای آموزشی وزارت آموزش و پرورش در مورد عدم پرداخت حق انشعاب و حق امتیاز آب، برق، تلفن و گاز موضوع بند (ل) تبصره (۱۹) قانون برنامه دوم توسعه لازم‌الاجرا بوده و وزارتخانه‌های مذکور در بندهای فوق‌الذکر موظفند اعتبار مورد نیاز تا نصب و اتصال را از محل منابع داخلی تامین و پرداخت نمایند.

بند (الف) تبصره ۹- پرداخت بدهی‌های معوقه نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران بابت آب، برق، سوخت و ... به میزان حداقل مبلغ دوپست و چهار میلیارد (۲۰۴ ۰۰۰ ۰۰۰ ۰۰۰) ریال بنا به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه، تایید ستاد کل نیروهای مسلح و تصویب هیأت وزیران تامین و به دستگاه‌های طلبکار پرداخت خواهد شد.

بند (ج) تبصره ۹- به سازمان برنامه و بودجه اجازه داده می‌شود در پایان هر سه ماه معادل ارزش خدمات ارائه شده راه آهن و بهای سوخت، آب، برق و مخابرات مصرفی همان سال و بدهی به صندوق‌های بازنشستگی و بیمه خدمات درمانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران را در صورت عدم پرداخت توسط دستگاه‌های ذی‌ربط از اعتبارات ردیف‌های دستگاه‌های ذی‌ربط کسر و به دستگاه طلبکار پرداخت نماید. همچنین هزینه‌های سوخت، آب، برق، مخابرات و تعمیرات جزئی خانه‌های سازمانی توسط بهره‌بردار با رعایت مفاد تبصره (۸۶) قانون برنامه دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و هزینه‌های واحدهای از نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران که به کارهای انتفاعی می‌پردازند از محل درآمدهای مزبور پرداخت خواهد شد. در مورد آب و برق خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح (به استثنای خانه‌های سازمانی پاسگاه‌های مرزی) موظفند با نصب کنتور مجزا با هماهنگی وزارتخانه‌های کشور و دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، هزینه برق و آب مصرفی را مستقیماً توسط بهره‌بردار به شرکت‌های خدمات دهنده پرداخت نمایند.

بند (و) تبصره ۱۸- به دستگاه‌های اجرایی اجازه داده می‌شود بدهی آب و برق مصرفی خود را در صورت عدم وجود اعتبار در فصل مربوط با تایید سازمان برنامه و بودجه بدون محدودیت از محل اعتبار سایر فصول هزینه اعم از اعتبارات جاری و اعتبار از محل درآمد اختصاصی تامین و پرداخت نمایند.

بند (د) تبصره ۳۳- وزارت راه و ترابری در سال ۱۳۷۶ از پرداخت بهای برق مصرفی جهت روشنایی و تهیه تونل‌ها و چراغ‌های مخصوص نقاط مه‌گیر، چراغ‌های چشم‌کزن موجود در طول راه‌های کشور و همچنین مساجد بین‌راهی معاف می‌باشد.

بند (ج) تبصره ۳۶- در سال ۱۳۷۶ نرخ هزینه برق مصرفی سالن‌های سینمایی و ورزشی کشور بر مبنای تعرفه آموزشی محاسبه می‌شود.

تبصره‌های مربوط به تحقیقات و تکنولوژی:

بند (الف) تبصره ۲۲- کلیه دستگاه‌های اجرایی که از اعتبارات جاری و عمرانی مربوط به تحقیقات استفاده می‌نمایند و همچنین شرکت‌های دولتی موضوع ماده (۴) قانون محاسبات عمومی کشور موظفند بیست درصد (۲۰٪) از اعتبارات مذکور را از طریق عقد قراردادهای تحقیقاتی با دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی دولتی و غیر دولتی، فرهنگستانها و موسسات پژوهشی وابسته به وزارتخانه‌های فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و مراکز تحقیقاتی سازمان انرژی اتمی ایران و موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران یا اعضای هیأت علمی با نظر مدیریت دانشگاه‌ها هزینه نمایند.

بند (ب) تبصره ۲۲- خرید دانش فني از خارج از کشور توسط دستگاههاي موضوع این قانون، جهت اجراي طرحها و پروژههاي مربوط، به شرطي مجاز خواهد بود که با تشخیص شورای پژوهشهاي علمي کشور، دانش فني مورد نیاز آن در داخل کشور وجود نداشته باشد. شورای مذکور موظف است حداکثر ظرف مدت دو ماه نظر خود را حسب مورد به دستگاه اجرايي درخواست کننده اعلام نماید.

بند (ج) تبصره ۲۲- به منظور ارتقاي سطح علمي و مهارت نیروي انساني متخصص شاغل، دستگاههاي اجرايي و قضايي مي توانند حداکثر يك درصد (۱%) از بودجههاي جاري و عمراني خود را از طريق عقد قرارداد با دانشگاهها و مراکز آموزش عالي و مراکز آموزش مدیریت دولتي هزینه نمایند.

بند (و) تبصره ۲۲- در اجراي تبصره (۸۸) قانون برنامه دوم توسعه اقتصادي، اجتماعي و فرهنگي شرکتهاي دولتي موظفند در سال ۱۳۷۶ هزینههاي تحقيقاتي از محل منابع داخلي خود اعم از جاري و عمراني را به شورای پژوهشهاي علمي اعلام نمایند.

بند (الف) تبصره ۴۹- به وزارت صنايع اجازه داده مي شود از محل اعتبار عمراني طرح اعطاي کمکهاي فني و تکنولوژي به صنايع و نمونه سازي ماشين آلات و تجهيزات صنعتي و تجهيزات الكترونيكي و طرح ايجاد و تجهيز مرکز آزمایش و تحقيق و استاندارد نمودن قطعات خودرو با شرکتها، مؤسسات و کارگاههاي دولتي و غير دولتي و اشخاص حقيقي که صلاحيت آنها از نظر کار مورد تاييد وزارت مزبور است براي نمونه سازي ماشين آلات و تجهيزات صنعتي، ايجاد و تجهيز مرکز آزمایش و تحقيق و استاندارد نمودن قطعات خودرو قرارداد منعقد نماید و به جاي دريافت ضمانتنامه بانكي جهت وجوه پيش پرداخت با اخذ سفته و يا هر وثيقه ديگري مبلغ پيش پرداخت را به طرف قرارداد خود پرداخت نماید. وزارت صنايع مي تواند راساً يا از طريق نظام بانكي به اين افراد، شرکتها، مؤسسات و کارگاهها، در مقابل اخذ وثيقه يا سفته، وام به صورت قرض الحسنه پرداخت نماید.

بند (ب) تبصره ۴۹- شرکتهاي تابعه وزارتخانههاي پست و تلهگراف و تلفن، نيرو، نفت و معادن و فلزات مي توانند از محل منابع داخلي خود و در چارچوب بودجه مصوب از احکام بند (الف) اين تبصره در جهت اعطاي تسهيلات و کمکهاي مالي و تکنولوژي براي ارتقاي سطح طراحي، مهندسي و ساخت تجهيزات صنعت پست و مخابرات و آب و برق و نفت و گاز و معادن و صنايع ذوب فلز با موافقت وزير ذيربط حسب مورد استفاده کنند.

تبصره های مربوط به بهینه سازی مصرف انرژی:

بند (الف) تبصره ۶۶- کليه مؤسسات، کارخانجات و شرکتهاي دولتي و تحت پوشش دولت مکلفند در سال ۱۳۷۶ نسبت به بهينه سازي مصرف انرژي در فرآيند توليد کالاهاي انرژي برآيد اقدام نمایند. واحدهاي مزبور در صورت نیاز مجاز هستند يك در هزار درآمد خود را در اين رابطه هزینه نمایند. هزینههاي انجام شده توسط واحدهاي فوق (در صورت مبادله موافقتنامه با سازمان برنامه و بودجه) و همچنين هزینههاي انجام شده توسط کليه مؤسسات، کارخانجات و شرکتهاي خصوصي در جهت اصلاح ساختار انرژي به عنوان هزینههاي قابل قبول منظور خواهد شد.

بند (ب) تبصره ۶۶- دولت مکلف است برنامه زمانبندي لازم را براي بهينه سازي مصرف انرژي در کشور و الگوي مصرف براي کليه واحدهاي صنعتي توليدي تدوين و به دستگاههاي ذيربط ابلاغ نماید. دستگاههاي ذيربط موظف به اجراي سياستهاي مزبور مي باشند.

سایر تبصره ها:

تبصره ۵۷- به وزارت جهاد سازندگي و سازمان انرژي اتمي ايران اجازه داده مي شود که درآمد حاصل از فروش انرژي حاصل از نیروگاههاي آبي، بادي و خورشيدي و فروش انرژي برق حاصله خود را به وزارت نيرو با قيمت تضميني برق به حساب درآمد عمومي کشور نزد خزانه داري کل و اريز نماید و معادل آن را از خزانه وصول و طبق موافقتنامه متبادله با سازمان برنامه و بودجه به منظور احداث و تکميل، نگهداري و بهره برداري از نیروگاههاي مذکور به مصرف برساند. وزارت نيرو موظف به رعايت مفاد اين قانون مي باشد.

تبصره ۵۸- به سازمان صدا و سيماي جمهوري اسلامي ايران اجازه داده مي شود در سال ۱۳۷۶ ماهانه مبلغ پانصد (۵۰۰) ريال ابونمان از طريق قبض برق مصرفي و از کليه مشترکان برق، به استثناي مصارف کشاورزي، برق روستايي و مصارف کمتر از يكصد و پنجاه (۱۵۰) كيلووات ساعت در ماه دريافت نموده و به حساب درآمد عمومي کشور و اريز نماید.

%		
()		

- ۱- این مطلب با همکاری خانم شادی جیفرودی کارشناس ارشد دفتر مطالعات مالی و حسابداری مدیریت گردآوری شده است.
- ۲- طبق ماده ۱۷۲ صدرصد وجوهی که به حسابهای تعیین شده از طرف دولت به منظور بازسازی یا کمک و نظائر آن به صورت بلاعوض پرداخت می‌شود و همچنین وجوه پرداختی یا تخصیصی و یا کمکهای غیرنقدی بلاعوض اشخاص اعم از حقیقی یا حقوقی جهت تعمیر، تجهیز، احداث و یا تکمیل مدارس، دانشگاهها، مراکز آموزش عالی و مراکز بهداشتی و درمانی و یا اردوگاههای تربیتی و آسایشگاهها و مراکز بهزیستی و کتابخانه و مراکز فرهنگی و هنری (دولتی) طبق ضوابطی که توسط وزارتخانه‌های آموزش و پرورش، فرهنگ و آموزش عالی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و امور اقتصادی و دارایی تعیین می‌شود از درآمد مشمول مالیات عملکرد سال پرداخت‌منبعی که مؤدی انتخاب خواهد کرد قابل کسر می‌باشد.
- ۳- این شرکتها عبارتند از: شرکت سهامی ساخت و تهیه کالای برق ایران (ساتکاب) و شرکت سهامی خدمات مهندسی برق (مشانیر).
- ۴- طبق ماده ۱۳۸ آن قسمت از سود ابرازی حاصل از فعالیتهای صنعتی و معدنی که شرکتها برای بازسازی و توسعه یا تکمیل واحدهای صنعتی و معدنی موجود خود یا ایجاد واحدهای صنعتی و معدنی جدید ذخیره‌نمایند از پرداخت مالیات معاف است مشروط بر اینکه قبلاً اجازه توسعه یا تکمیل یا ایجاد واحد صنعتی و معدنی از وزارت ذی‌ربط تحصیل شده باشد.
- ۵- منظور ممنوعیت‌های ذکر شده در بند (ج) فوق‌الذکر و بندهای (ه) و (و) و (ط) و (ی) و (ل) و (م) تبصره ۱۳ می‌باشند که در صفحه ۲۴ به آنها اشاره شده است.